

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.
Uredništvo in upravnništvo: KRŠKO.
Naslov za dopise: »Naprej«, Krško.

Čekovni račun: št. 13.807.
[začasno še tudi 13.321]

Vodstvo dr. licejske
knjižnice, Ljubljana.

NAPREJ

Stane mesečno 25 Din,
za inozemstvo 35 Din,

Oglasi: prostor 1×87 mm 1 Din
Malloglas: beseda 50 p, najmanj 5 Din
Dopise frankirajte in podpisujte,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.

Reklamacije za list so poštn. proste

Glasi Socialistične stranke Jugoslavije.

60letnica Internacionale na Dunaju.

21. sept. je bila 60letnica Internacionale in Dunajčani so obenem slavili razvltje posebne zastave. Take zastave nimajo na celim svetu kakor sedaj avstr. sodrugi, pa so tudi ponosni na njo in tudi se lahko reče, da so si jo v resnici zaslužili.

To zastavo je podarila svetovna Internacionala, ki je bila na internacionalnem kongresu na Dunaju sklenjena od delegatov.

Začetek je bil napovedan ob 10. uri dop. na 21. sept. na Hohe Warte, ki je največji športni prostor na Dunaju. Rad bi prav natančno opisal, pa ni mogoče, ker bi potreboval deset »Naprejev« sam; zato samo po važnem.

Peljal sem se že jutraj ob 6. uri na Dunaj iz Liesinga, ob 7. je bilo že vse polno ljudstva pred vratmi tega prostora.

Nakar so prikorakali reditelji, republikanske čete, telovadci in telovadkinje, pevci, kolesarji ter različni kulturni odseki, — vse pod rdečo zastavo. Ni bilo ne konca ne kraja, cele dve uri je trajalo, da so dospeli zadnji. Električnih vozov je dala občina na razpolago 1443 za dve uri, ki so bili nabito polni.

Za vstopnino so bile posebej kovane svetinje iz bron: vsaka je stala 5000 avst. K., lep spomin. Na eni strani je napis: »60 Jahre Internationale 1864—1924«. Na drugi strani dve roki in napis: »Fahnenenthüllung, Wien, 21. September 1924«.

Na prostoru je bilo čez 150.000 obiskovalcev, ni bilo drugega videti kakor glava pri glavi.

Na severnega sportnega prostora je bila glava te prireditve. Tu smo zasedli pevci, ki nas je bilo 3000 z ženskami; godbe pred nami, ki jih lahko tudi na stotine štejemo. Pred nami je stal govorniški oder, z rdečim žametom obit, ter polno cvetic. Po sredini tega prostora so prikorakali telovadci in telovadkinje, 2000, ki so izvrstno kazali svojo disciplino in izvežbanje.

Zastav je bilo toliko, da jih nisem mogel prešteti.

Točno ob 10. uri odpre to slavnost kvartet opernega orkestra, nakar je zavzel prvi govor sodrug dr. Seitz, dunajski župan, za njim poslanec s. Domes; nakar so zavzeli delegati iz različnih držav govore, kakor iz Nemčije, Švice, Belgije, Anglaške itd. Potem zavzame govor s. Otto Bauer, ki mu je ljudstvo tak aplavz naredilo, da celih 5 minut ni mogel začeti govoriti.

Vsi govori so bili obrnjeni za bratstvo vsega ljudstva celega sveta, ter nasproti vsaki vojni. Dobro bi bilo, ko bi te govore napisal, pa je premalo prostora, zato sem si jih ohranil in jih bom osebno povedal, kadar pridem v domovino.

Nato se je s petjem in godbo (pesem Internacionale) razvila zastava.

Ljudstvo je navdušeno pozdravljalo to novo zastavo.

Telovadci so naredili živo kladivo iz dva tisoč sodrugov in sodružic. Na stotine zastav se je priklanjalo novi sodružici. Iz te ljudske mase so se zaelišali klici: Živela Internacionala, vse je držalo klobuke kvišku, ali z robci mahalo v pozdrav tej lepi rdeči zastavi.

Potem so sodružice z belo obleko in rdečimi širokimi traki čez rame prikorakale in obsule zastavo s cveticami.

Zastava je iz najfinejše svile in najlepše rdeče barve, z zlatom obrobljena ter z zlatimi črkami napisano na nji:

Die Internationale
der kampferproben
Arbeiterchaft
Wiens
5. Juni
21. September
1924.

Internationaler Gewerkschaftsbund.
Sozialistische Arbeiterinternationale.

Na drugi strani so zapisane francosko, angleško in v nemškem jeziku Marxove glavne besede:

Proletaires des tous les pays, unissez:
Workers of the World, unite!
Proletariat aller Länder, vereinigt Euch!

Nato govori zvestoba s. Dr. Deutsch, nakar so prisegli vsi, kar jih je bilo navzočih z besedami:
Ihr wollt wir treu ergeben sein.
Getreu bis in den Tod.
Ihr wollt wir unser Leben weihen.
Der Fahne purpurrot!

Kateri količnej ljubi pravico in svojega bližnjega, to kar ideča zastava zastopa, temu je moralo priti do dna srca — občutek veselja, da se že take ogromne večine zavedajo, pod katero zastavo je svoboda. Sodrugi delegat iz Belgije se je razjokal, kakor sem tudi videl pri drugih solzne oči, jaz sam sem občutil nekako spremenjeno telo, kakor, da bi bil kamenit postal in da bi mravlje me oblezovali; peti nisem mogel, ker sem ostrmel od veselja in od žalosti. Občutek mi je ravno tako prišel, kakor tedaj ko sem bil v bolnišnici in so nas ranjence tolažili s sv. mašo in petjem, po vsaki sv. maši se je zapela cesarska pesem in so vsi vstali in peli; tedaj je meni bilo hudo pri srcu in so me solze polile; ker sem imel pred seboj take revčke, raztrgane ude in sem se na one spomnil, ki se še koljejo v kapitalistični vojni. Ko so ti ranjenci vstali in peli, sem jaz z zobmi jezik skupaj držal, da mi ni zamigal prevični glas! Zakaj ste tako brezmišeln, da častimo eno osebo, ki je vsega tega kriva, da smo mi tukaj v bolnici ranjeni, namesto da bi vsak svoje delo opravljal za svoje življenje. Razjokal sem se nad temi ubogimi ljudmi, ker so bili tako zabiti, kakor tele v hlevu.

Sedaj sem ravno tak občutek imel, pa zaradi veselja, ker sem videl, kako socializem napreduje. Bolečine sem občutil, ko sem se spomnil na jugoslovanski proletarijat, ker še tako v temi tava ter podpira kapitalistični režim.

Z eno besedo rečeno, da ni mogoče opisati to, kakor je v resnici bilo.

Tako sem malo opisal to veliko slavnost, kakršne ni Internacionala imela in doživela.

To se mi je zdelo nujno treba poročati, tako da bojo buržuj vedeli, da socializem vedno raste ter naprej koraka. Ker imajo vedno polne usta, da bo socializem prej ko slej — hudič vzeli.

Zatorej, sodrugi, zdramite se!
Delujte za združitev vsega delavnega ljudstva brez razlike jezikov v bratsko Internacionalo.

Pristopite k delavskim pevskim društvom! Tako homo enkrat peli po naši socialistični sv. maši svobodne pesmi in homo častili vse, kar živi na tem svetu! Ne pa eno osebo, ki ni nič drugega, kakor nas eden.

Kar sem videl tukaj 21. IX. 1924, to bi rad videl enkrat v svoji domovini — potem pa rad umriem.
Vaš sodrug Fr. O.

Razno.

»Slovenec« se jezi na generale, da vplivajo na krono, naj Radičevih poslanca ne pusti v vlado. Mar naj bi se jezil na dr. Korošca! Ta namreč pomaga, da dobi militarizem milijarde, iz katerih imajo ti generali tako visoke grebene. Militarizem je treba odpraviti, potem ne bo več vpliva od strani generalske kamarile.

Klerikalci in Jutrovci se kregajo po svojih »vodilnih« časopisih za prvenstvo, kateri izmed obojih so več storili za ljudsko izobrazbo. Nam se zdi ta spor zelo podoben sporu med Kristanom in Čobalom, ki sta sicer velika prijatelja, ki pa vendar drug drugemu zamerita, kadar se bahata, kaj je že kdo naredil za izboljšanje položaja rudarjev. Rudarji čutijo svoj položaj, zato vedo, da jim ga ni izboljšal ne Kristan ne Čobal, ljudstvo pa — žal — ne čuti svoje neizobraženosti, zato z zanimanjem čita, kako se »Slovenec« in »Jutro« kosata, kdo je dal ljudstvu izobrazbenost. Jutrovi backi so navdušeni, da jim je izobrazilo napredništvo 10 narodnih dam, pobožni klerikalci pa se behajo, da jim je škofovska milost plačala iz ne vemo katerih žuljev dve knjigi — grški in latinski slovar — ki bosta pomagala izobraževati črnošolce. Socializem se v take spore za žabjo volno ne spušta, od take volne ne bo ljudstvu nič bolj toplo. Kakor velja za rudarje, da si morajo svoj položaj izboljšati sami, tako velja za vse ljudstvo, da si mora svojo izobrazbo preskrbeti samo!

Osr. društvo kemičnih delavcev opozarjamo, da čas beži in da je že brezpogojno treba plačati.

Če cvetoče društvo ne more, bo plačal »umirajoči« »Naprej«, neporavnani pa taki računi ne smejo ostati.

Kupujte čevlje samo z znamko »Sloga«.

Ako pijete »BUDDHA« čaj,
vživaš že na zemlji raj!

KDOR LAŽE, TUDI KRADE ...

Tako pravi pregovor in vselej je to tudi res. Jeseniški demokrat, ki je v »Jutru« poročal o protivojnem dnevu, najbrže ni daleč od g. P. in mu na njegovo lažljivo poročilo odgovarjamo na kratko. Res je, da se jeseniško kakor tudi drugo delavstvo iz okolice ni odzvalo v onem številu, kakor bi se moralo, toda res je pa tudi, da ni manifestiralo samo dvajset ljudi, temveč je res, da je bilo končno na shodu okoli 250 ljudi, vsi drugi podatki so kratko laž.

Tisti, ki smo se zbrali smo se zbrali v zavesti, da nam je sveta dolžnost izvršiti sklep svoje internacionale. Pa bilo karkoli, in kolikor nas je bilo, izvršili smo to ponosni ob polni zavesti, če tudi nas je malo še, ki ne omahnemo, v primeri s povojnimi vrstami, vendar ne bomo šli zaspanih in omahljivcev! Naše geslo je naprej! in zavedamo se, da bodo še vsi, ki zdaj razne demokrate, klerikalce in komuniste posnemajo, prišli na našo pot, na pot spoznanja resnice.

Kovinarji na Jesenicah, Javorniku in Dobravi pa bodo imeli še tisočkrat priliko spoznati svojo globoko zmoto in svojo neodpušljivo napako brezbrizja in mlačnosti, katera se je pojavila v njih zaradi premale odporne energije proti reakciji, ki je že vihrala in še vihrala nad nami. Zavednost vas bo dvignila iz blata; zavednost je pa le tedaj, če se organizira vsak in sleherni ter izvršuje tudi po svojih močeh različna dela v organizaciji. Malo, da, res malo nas je bilo na protivojnem dnevu, zato je pa veliko tistih, ki imajo pobožne želje za skrajšan rok pri vojaki, toda mesto, da militarizem odpravljamo, ga šele gojimo, ker večina delavstva ni še dozorrela do spoznanja, zato nas pa razni meščanski reptili kakor »Jutro« in njegov jeseniški poročevalec hočejo smešiti, toda zasmeh velja jutrovcem in nezavednim backom, ki so na ta dan šli klerikalcem na lim, jih poslušat, ko so priredili promenadni koncert nam kontra, da ne bi ljudstvo spoznalo 6. božjo zapoved: Ne ubijaj! [Zakaj je šesta in ne peta? Tega klerikalni backi ne vedo, vedo pa tisti, ki v imenu Krista vodijo za nos ljudstvo.] Lahko noč pogrebci ... — Propagandni odsek gorenjskih kovinarjev.

DEŽELNEMU KOT TRGOVSKEMU SODIŠČU

v Ljubljani.

Na današnji skupni seji načelstva in nadzorstva »Sloga« je bilo sklenjeno sledeče:

Zmotno je, če kdo smatra nadomestne volitve na zadnjem občnem zboru »Sloga« za veljavne. Te volitve so se vršile le za slučaj uveljavljanja novih pravil. Ker nova pravila niso bila potrjena, niso stopile v veljavo niti volitve. Da je imel občni zbor tak namen, se vidi zlasti iz tega, ker je število novih članov nadzorstva v direktnem nasprotju z zdaj veljavnimi pravili.

Členi načelstva so torej še nadalje združni: ki: Zvonimir Bernot, Karel Kisovec in Josip Paštorek.

Členi nadzorstva pa združniki: Ivan Baraga, Martin Umek in Franc Warletz.

Vsi ti so bili na seji navzoči razen z. Warletza. Razen teh so bili na seji navzoči in so soglašali s to ugotovitvijo tudi sledeči združniki, ki po tej ugotovitvi niso člani vodstva zadruga: Al. Leskošek, Vinko Möderndorfer, Franc Rinaldo, Ciril Böhm in Andrej Martinešek.

Anton Werden sploh še ni član zadruga. Ivana Krušiča pa ni bilo na seji in je iz zadruga že sploh izstopil.

V Ljubljani 5. okt. 1924.

»Sloga«, nak. in prod. zadruga, r. z. o. z. v Ljubljani.
Zv. Bernot, Ivan Baraga,
preds. načelstva, preds. nadzorstva.

IZJAVA.

Izjavljam, da v zadevi vsebine članka, ki je izšel napisan od sodr. Leskoška v »Napreju« radi kritja potnih stroškov za shode, na katerih sem bil

v Crni in Mežici, da so brez moje vednosti hoteli kriti potne stroške potom Del. zbornice. Ker nisem bil na predzadnji seji upravnega odbora Del. zbornice navzoč, izjavljam, da bi bil tudi jaz logično glasoval proti takemu kritju, osobito, ker ni nikdo o tem ničesar omenil, da sem šele potom tiskal zve- del. kako se je mislilo. Jaz sem dobil potne stroške na povratku povrnjene takoj od Strok. komisije ter podajam to izjavo le zato, ker pri stvari ne maram biti osuđen hake korupcije.

Sodr. Leskošek je imel pa prav, da je to javno povedal, samo dovoli naj mi, ker smo že za vse za javnost in ker moramo drug na drugega psiti, da homo to kar učimo in govorimo, tudi sami izvrševali, hočem torej spomniti soodr. Leskoška, da če morebiti še ne plačuje progresivnega davka, naj ga začne plačevati, kakor mu pritiče, ali pa naj pred javnostjo tako dolgo molči o njem, da se bo pre- mislil, je li izvrševanje progresivnega davka po- trebno tudi za socialistične farje ali ne. Pa brez zamere, prijatelji bodimo!

J. JERAM.

Celje. V četrtek, dne 9. tm. se bo vršilo, ka- kor vsak mesec, člansko zborovanje, in sicer ob 6. zvečer v prostorih sreznega tajništva v hotelu pri „Kroni“. Dnevni red bo važen in je zato dol- žnost vsakega člana, da se zborovanja udeleži. So- drugi naj prinese s seboj tudi svoje članske izka- znice v svrhu kontrole. — Točnost in red mora biti princip razrednega borca za pošteno socialistično družbo. — Predsednik.

Vabilo

k nastopu Delavskih telovadnih enot v Šoštanju, dne 12. oktobra 1924.

SPORED:

- 1.) Od 9 do 10 dop. sprejem gostov na kolo- dvoru; nato odhod na glavni trg, kjer se vrši mladi- škini shod [ob slabem vremenu v hotelu Jugoslavija]
- 2.) Ob 11 poskusne vaje članov in članic.
- 3.) Ob 14 zbirališče na dvorišču hotela „Kunst“ in nato odhod skozi mesto na telovadišče, kjer bo javni nastop.
- 4.) Po telovadbi prosta zabava v prostorih ho- tela „Jugoslavija“ z raznimi zabavnimi atrakcijami. Sodeluje tamhuraški odsek „Svobode“ iz Šo- štanj.

Vstopnina znaša 15, 10 in 5 Din.

Čisti dobiček se bo porabil za nabavo novega orodja DTE „Svobode“. Šoštanj. — Odbor DTE.

Kocijančičev slučaj.

Zdaj, ko je tudi Böhmov revolucija že v „aj- moht“ padla, zdaj damo lahko zopet Arnškom ne- kaj prostora v našem listu. Mnogi se bodo jezili, pa seveda vsem ni mogoče ustreči. Zlasti tistim ne, ki čitajo „Naprej“ le za zabavo. Kdor bo hotel razu- meti, za kaj gre, naj si še enkrat prečita v sobo- tni „Napreju“ z dne 20. sept. članek „2 krat 2 je 5(?)“ in „Zopet nekaj novega“. Tam bo našel vse „mušje pikice“ spredaj in zadaj in bo lahko preso- dil, kdo je stvaren in kdo piše „pavšalne čveka-rije“. Komur pa se ne ljubi primerjati, ta naj takih stvari sploh ne čita in naj si potem tudi ne lasti sodbe, kajti kdor ne ve, ne sme soditi.

Iz vseh člankov bodo trezni presojevalci vi- deli, da je med Arnškom in Kocijančičem razloček ne le v letih [Kocijančič ima že 23 let] ampak tudi drugače. Vendar ne moremo za to, da je s. K. še na seji pokr. odbora 5. okt. držal z Arnškom in psoval, kakor da ga ne bi bil nihče nikdar učil, da se ne sme nikomur reči n. pr. goljuf, da pa je do- voljeno reči in napisati ves postopek goljufivega dejanja. Kdor tega ne razume naj vpraša kakšega statejšega sodruga, vsem pa je treba, da razumejo. Ne sme se reči, da so bili v vodstvu Kons. društva za Slov. l. 1920 goljufi, pač pa se sme reči, da je dalo to društvo takrat četr milijona kron za krsta- novsko stranko in da ta znesek ni kot tak nikjer vpisan v knjigah tega društva in da so torej te knji- ge fignirane. Čeprav se da to dokazati, vendar ne smeš nikomur zato reči goljuf, ampak le „goljufal si!“ V trenutku strasti se človek zareče, to je od- pustljivo, če pa to še 14 dni ponavlja, potem mu je treba ugoditi, drugače bi začel res misliti, da drži bika za rogove.

Ko je s. K. že drugič hotel dokazati, da ima pravico tudi proti uredništvu volji dati v list kar- koli hoče in je zato, ker mu to ni bilo dovoljeno, kričal in divjal in zmerjal s. Bernota s „Kristanom“, je dobil odповed na uro. Ko je zahteval plačo in odškodnino za mesec dni dopusta, je dobil tudi to zagotovljeno za takrat, ko prinese potrdilo, da je razveljavljeno jamstvo, ki ga je od nas dobila neka firma, pri kateri je s. K. kupil obleke za večji zne- sek nego bi mu ga bilo izplačati. Na željo, naj ves dogodek sam opiše, dokler je še dobro v spominu, je odgovoril: „Pišite me v r. „g. Bernot!“ To je bilo v četrtek, v petek je izšel sobotni „Naprej“ v soboto zvečer smo pa prejeli Kocijančičev odgo- vor. Ko se je vrnil s. Bernot z Jesenic, kjer je imel 21. IX. shod proti vojni, in iz Novega mesta, kjer je imel 23. IX. obravnavo pri sodišču, je pre- jel s. K. sledeči dopis:

Štev. 3356.-24.

Krško, dne 24. sept. 1924.

B.I.

Sodruhu Karolu Kocijančiču.

v Krškem.

O Vašem članku „V odgovor“, ki smo ga prejeli v soboto zvečer 20. t. m. pred odhodom s. Bernota, izjavljam, da pred sejo pokr. odbora ne izide. Razloge smo povedali v „Napreju“ 19. 9., ko smo objavili Arnškov članek „Bernot in načelo javnosti“ v zadnjem odstavku.

Pokrajinski odbor bo o zadevi gotovo raz- pravljal, vendar Vam za vsak slučaj vrnemo Vaš članek v prepisu, če nimate lastnega prepisa.

S sodružnim pozdravom:

Uredništvo „Napreja“
Bernot.

S. Böhme je takrat mislil, da je Bernot odstav- ljen, zato sta s Kocijančičem varizorila orjunaško sabavo, češ, nič se ne bo delalo v uradu, dokler tajnik tega ne prekliče. Šele to je naredilo mir, da je s. B. naročil iti po javno zaščito. Take čase smo imeli v tajništvu in uredištvu takrat, ko je bilo največ dela. Od ene strani so nas sovražili, ker pišemo v listu „otročarije“, od druge so nas pa po orjunaško hoteli prisiliti, da jih moramo pisati. Vse to pa zaradi tega, ker si je Böhme mislil, da je nje- gov čas prišel in da lahko pripravi revolucijo in ker so se nekateri dli zapeljati po njegovi mate- matiki: 2 krat 2 je 5, potem pa so bili hudi na absolutista, ki je po vsej sili hotel da obvelja nje- gova 2 krat 2 je 4...

Zdaj, ko je soglasno dognano, kaj je prav in kaj ne, zdaj se lahko objavi ta razburjeni odgovor. Kaj je v njem laž in kaj resnica, naj se potrudi vsak sam razbrati. Če homo pa iz odgovorov de- lavstva razvideli, da to ali ono ni jasno, homo do- tične točke še pojasnjevati, dokler bo vse jasno.

Tistim, ki se boje, da se pred svetom smešimo, naj povemo v tolažbo da je treba tudi ta kelih izpiti, če hočemo priti kdaj do prave demokracije. Dozdaj je znalo biti naše ljudstvo mirno edinole v cerkvi, kjer ni smelo govoriti. Take debate ga bodo naučile mirnejše krvi tudi v ostrem živahnem boju.

V ODGOVOR.

Sodrug, ki ste opazili na glavi in pri nogah mojega sobotnega članka Bernotove mušje pikice, ni se vam treba prestrašiti! V mojem žepu ne cvenk- lja še noben Kristanov milijon, tudi dr. Korun me še ni povabil kot „organizacijo Krško“ na svojo veselico 5. okt. Stvar je bolj zapletena. Stojim namreč kakor vedno na stališču, da naj vsak za- morec gre, ki se je skregal s svojo pravilno pre- teklostjo. In ker se mi je Bernot za takega zamorca izkazal, je prišlo do spora.

Prva posledica je bila, da sem dobil še isto uro odповed, zelo socialistično odповed: še niti plače ne bi smel pod takimi in takimi pretevezami do- biti, med konjskimi figami na cesti je moja plača, saj tudi vrabci od take živijo. Če mi ni všeč, naj tožim, v tem času smem malo crkniti. Seveda mi ni všeč in sem si rekel, da bo o zadevi odlo- čala še neka višja inštanca, pokrajinski odbor. Tem potom mu zadevo izročam v rešitev.

Druga posledica je bila ta, da stojim pred vami stigmatiziran s sramotnim pečatom izdajalca naših načel, kot Kristanov posredni ali neposredni podrepanik, kontrabantar proti načelu javnosti in raz- dirac. Tukaj ne potrebujem nobenih inštan. Jaz sam si bom inštanca, ki ne bom pustil, da mi kdo s podlimi sumničeni pomaže delo, kolikor sem ga pri svojih slabih zmoglostih in vseh drugih grehah vendarle izvršil in ki je moje delo. Kdor me bo s pavšalnimi čvekarijami namesto z dokazi predstavl- ljal za zavestnega ali nezavestnega eksponenta ne- česa, kar nisem bil in tudi ne bom, dokler se ne bom sam oblatil in javno povedal, da sem baraba postal, ta bo imel z mano opravka. Pravijo, da se je nevarno z bikom bosti; jaz tega ne verjamem. Imam svojo metodo, ki mi še ni odrekla in mi tudi tukaj ne bo. Bika zgrabim za rogove. Ta metoda je seveda le za ljudi z lastno močjo. Mevže in sla- biči splezajo na drevo, kadar jih bik napade, Kru- šiči in Jerami odlagajo svoje funkcije in odgovor- nost za gospodarstvo, ki se niso potrudili napraviti ga boljše, kadar se razdrejo s kakšno posamez- no osebo, jaz si pa upam postaviti svojega moža in svojo mirno vest še nadalje za stvar resnice. Sodrug, laž je

1. v sobotnem Bernotovem komentarju trditev, da sem Böhmu pomagal „vthotapiti“ v „Naprej“ sklicanje nadzorstvene seje 14. tm. Resnica je ta, da mi je Böhme izrecno zagotovil, da je ta objava do- menjena.

2. Laž je to, da bi se bila z Bernotom kaj dogovarjala, da mora biti vse v knjigo vpisano, kar pride od zunaj v list. Tega sploh nisva govorila. Kako se pa vse v knjigo vpisuje, o tem se, sodru- gi, iz knjige sami prepričajte.

3. Ravno tako ni res, da bi se z Bernotom sporazumela glede njegovega samolastnega izmeta- vanja kakih dopisov in notic, n. pr. Böhmove, iz lista. O tem imam jaz še vedno svoje mnenje, pa ga pre- puščam odločilnejšim inštancom v rešitev. Treba pa bo na vsak način postaviti končno veljavni sklep: Če more imeti kakšna posamezna oseba pri nas takšno polnomoč, da sme o vsem sama odločati, kaj pride v list in kaj ne! Bernot se krije seveda za svojo odgovornostjo pred članstvom in sodiščem. To je vse prav, toda smešno in nelogično ne sme

postati. Vzemimo slučaj: Tisti Bernot, ki se iz dru- gih norčuje, kadar menijo, da odgovarja „Slogno“ vodstvo tudi sodišču, tisti Bernot je menda ves pre- strašen, da utegne priti krški policaj ponj, če bo pustil Böhmovega notico na dan, ali pa da bo član- stvo po njem lopnilo, če bo Böhme kakšno nepra- vilnost zagrešil!

4. Zmota ali laž je, da bi se bila midva s s. Barago ml. pogovarjala, da svojega članka ne bom objavil. Sodr. Baraga je pripravljen potrditi, da kaj takega niti od daleč nisem rekel.

5. Sodrug, in ko sem Bernota teroriziral, da ne sme mojega članka iz lista metati in mu komen- tar pripisati, nikar ne mislite, da sem revežu s ko- leni na prsih klečal in mu palec potiskal v oko. O ne, ampak rekel sem mu [priznam - malo preglasno], če hoče kak komentar dodajati, ga lahko napiše že danes, vseeno pa bo, če ga preloži za jutri, kakor so vsi drugi člani skoro brez izjeme svoje komen- tarje k Bernotovim in drugim komentarjem prisil-jeni objavljati drugi dan. Sicer si tudi jaz pridru- žem pravico, sem rekel, že danes Bernotov kome- nar komentirati. Šlo je za načelo, ker tega bi itak ne storil, šlo je predvsem zato, da se list ne za- mudi. Pa mož ima svoja mnenja o svojih pravicah, odgovornosti in domnevanem splošnem pooblastilu, ki ga od stranke ima, zato je pustil list prelomiti, s čimer se je srečno zakasnel; zato je trdil, da jaz in torej vsak drugi nima pravice njegove kome- narje še isti dan komentirati. Tako se pri nas razu- meva in prakticira načelo o enaki pravici za vse. Jaz kot član stranke odločno zahtevam, da pokra- jinski odbor tudi v tem oziru uveljavi točne smer- nice.

6. Ljubi sodrug, ampak da se kakšna reč za- drži samo zato, ker ni Bernot še našel načina, kako bi se proti njej zabil, to se ni pripetilo samo meni. Od 22. avg. že leži v tajništvu neki čla- nek s. Arnška o zadnji seji pokr. odbora. Kaj je natančna vsebina tega članka, ne vem, ker ga še nisem dobil, čeprav sem ga že zahteval. Tudi za- pisnik o tisti seji še ni objavljen, čeprav je že bil urgiran z raznih strani. Ne rečem nič, vem pa, da gre sedaj spor o nekih sklepih na tej seji, članstvo pa še vedno ne ve, kaj pravi zapisnik oz. resnica o teh sklepih.

7. Ker sem baš omenil s. Arnška, naj dodam za nameček, da je podla laž, če mu Bernot v „Na- preju“ 14. tm. očita, da mu je delo v tajništvu smr- delo. Jaz sem delal z Arnškom ves čas, ko je bil pri nas, in moram reči, da smo imeli malo ljudi bolj pridnih, nego je bil on. Marsikaj je nerodnega napravil, večkrat sem bil in sem še danes zaradi tega in onega jezen, ampak takšne morale pa ni- mam, da bi mu kradel tisto, kar se ukrasti ne da, zato ker je storjeno.

8. Vsakemu priznati, kar mu gre, to je menda tudi socialistično načelo. Tudi najhujšemu nasprot- niku je treba za krivico dati zadoščenje. Bernot si je v tem oziru, v moje presenečenje, zadnji čas menda tudi drugačno pooblastilo priskrbel. Še da- nes ni prekladal svojega neutemeljenega napada za- radi svojih delnic Zadrugne banke, čeprav je že več nego dva tedna tega, odkar je bil v „Sociali- stu“ popravek in je Bernot tudi pred pričami izja- vil, da bo svojo zmoto prekladal. Nikar ne mislite, sodrug, da sem ta slučaj navedel samo zavoljo Bernota. Gre tudi za list, o katerem vedno pišemo, da noče namenoma nikomur delati krivico, pa jo hoče v tej zadevi enkrat polomiti.

9. Ker sem že pri prekladu krivih trditev, naj vzamem še eno: Böhmu je bilo te dni kot smrten greh očitano, da je zahteval za reorganizacijo v knji- govodstvu 2600 Din. Resnica je ta, da je njegov proračun izkazoval samo 1660 Din. in, prijatelji, tu ne gre v prvi vrsti za kakšne nepotrebne novota-rije, temveč bi šel denar za knjige, ki jih po ugo- tovitvah sodne revizije moramo imeti, šlo je tudi za knjige, kakor smo jih že imeli, pa so bile že ma- lodane popisane. (N. pr. žurnal.) A seveda, pove- dati to resnico tako, bi pač ne bilo več — de- magogija.

Sodrug, v naglici sem nanizal nekaj momen- tov, ki pojasnjujejo vzroke tega spora in ki pred- vsem dokazujejo, kako neumna je trditev, da so Korunovci ali Kristan ali ne vem kakšni za nas mrtvi vrati vedno krivi, da se pričamo med seboj in tratimo svoj čas in prostor s temi pričarijami. Potrudimo se vsak pisati samo resnico, pa ne bo treba pričarij in odgovorov. Potrudimo se sumni- čenja predelati najprvo v sebi, pa ne bo sporov. Ali je n. pr. res, da bi mogla cela organizacija, ka- kor je celjska, stati pod slabim vplivom dveh ljudi, ki jim je pa treba slab namen šele dokazati? V „Napreju“ 14. tm. smo čitali to gorostasnost. Gene- raliziranje se mora pri nas tudi nehati, kakor pre- nehavajo generali. Ljudi, ki tega niso sposobni raz- umeti in ki bodo dalje sumničili in sumničili brez dokazov, bo pač treba poučiti drugačne, proletarske, to je objektivne manire. Zavestne lažnjivce bo tre- ba z resnico moralno diskvalificirati pred vsemi lju- dmi. To je težka pot, da dosežemo svoj cilj, toda edina je, ki se ne konča v prepadu. Je edina, ki je poštena.

Karlo Kocijančič.

Lastnik: „Slog“, r. z. z. o. p.
Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.)

6. X. Tiskarna bratov Rumpelj v Krškem